

Motion till riksdagen

1989/90:A433

av Sigge Godin (fp)

Flexiblare stöd i regionalpolitiken

Folkpartiet har såväl i den regionalpolitiska utredningen som i andra sammanhang poängterat vikten av en ökad frihet för länsstyrelserna och övriga länsorgan när det gäller användningen av de regionalpolitiska stödmedlen. Det måste vara varje länsstyrelses uppgift och ansvarsområde att planera för en så framgångsrik utveckling som möjligt av det egna länet såväl ekonomiskt som sysselsättningsmässigt. Ingen central myndighet har bättre förutsättningar än respektive länsstyrelse när det gäller att förvalta och utveckla det egna länet.

I länsorganens stödarsenal finns inte bara de medel som länsstyrelsen tilldelas via de så kallade länsanslagen. Såväl utvecklingsfonden som länsarbetsnämnden förfogar också över betydande medel som vid en regional planering mycket väl kan användas till regionalpolitiska insatser.

I den nyligen avslutade regionalpolitiska utredningen var utvecklingen av ny småföretagsamhet i glesbygden en huvudfråga. Såväl REK 87 som landsbygdskampanjen betonade jord- och skogsbrukets avgörande betydelse för en levande landsbygd. Inte minst de kombinationssysselsättningar som kan skapas betyder mycket för en bygds överlevnad.

Dagens stödsystem är stelbent och tar inte hänsyn till rådande förhållanden. Vid nyetablering av mindre företag behöver som regel företagaren utöver sina branschkunskaper en påbyggnadsutbildning som kan innehålla såväl ekonomi som kunskedom om lagar och förordningar. Dessa former av utbildningar finns att tillgå hos utvecklingsfonderna men även hos exempelvis lantbruks- och skogsskolor m.fl.

Vid lågkonjunktur och när nyföretagaren är arbetslös kan utbildningsbidrag utgå genom länsarbetsnämnden. Då finns också tillgång till starta egetbidrag m.m. Däremot finns ingen stödform för nyföretagaren som har förvärvsarbete men vill satsa på ett eget företag. Som regel är den kreative nyföretagaren inte arbetslös.

Utvecklingsfonden utreder och informerar företagaren om företagsidéns förutsättningar och företagets framtidsmöjligheter, låne- och stödmöjligheter osv. Men när behovet av ett antal veckors utbildning som komplement till branschkunskaperna aktualiseras då finns inga stödformer. Detta är en brist eftersom företagaren inte vill börja med att utnyttja sitt eget eller företagets kapital till egen utbildning.

Genom en friare hantering av de medel som står till länsstyrelsens, utveck-

lingsfondens och länsarbetsnämndens förfogande bör de i samverkan kunna stötta nyföretagare som behöver en kortare företagsutbildning inför företagsstarten. Sannolikt innebär påbyggnadsutbildningen att flera "fallgropar" undviks och företagaren blir bättre rustad att bemästra nyföretagandets problem.

Den skisserade formen av nytt stöd skall utgå i de områden som respektive länsstyrelse prioriterar som särskilt angelägna ur glesbygdssynpunkt. Länsstyrelsen bör också få avgöra inom vilka branscher som stödformen får användas.

Hemställan

Med hänvisning till vad som anförts hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om flexiblare användning av stödformer på länsplan.

Stockholm den 24 januari 1990

Sigge Godin (fp)